

LOUISE GAAT NAAR HET ZIEKENHUIS

Louise moet naar het ziekenhuis.
De dokter zal haar oortjes genezen.
“Wat moet ik meenemen?”, vraagt Louise.
“Wat wil je zelf graag meedoen?” vraagt mama.
Louise wil graag haar knuffel meenemen en het
boek dat ze van oma kreeg.
Samen met haar mama maakt ze haar koffer.

Louise en haar mama komen aan bij het ziekenhuis. Louise vraagt zich af waar ze naartoe moeten.

“Eerst gaan we naar de opnamedienst”, zegt mama. Daar word je ingeschreven en krijg je een armband aan. Daarop staat je naam geschreven. Zo kunnen de verpleegkundigen goed zien wie jij bent.

Louise en haar mama gaan op stap naar de kinderafdeling. Ze worden opgewacht door de verpleegkundige. Samen gaan ze naar de onderzoekskamer.

“Ik ga je wegen en je temperatuur nemen”, zegt de verpleegkundige. “Waarom doen jullie dat?”, vraagt Louise. “Zo weet de dokter hoeveel je weegt en of je geen koorts hebt.”

Louise krijgt nadien een nieuw speelkameraadje: Piep de muis.

Louise en haar mama worden naar hun kamer gebracht. Enkele minuten later komt Arno binnen. Hij moet straks ook naar de dokter.

“Waarom heb jij een pleister op je hand”, vraagt Louise aan Arno. “Als ik straks naar de dokter ga, zal de slaapdokter beslissen hoe hij mij in slaap doet. Dit kan door te blazen in een masker of door een prikje. Om ervoor te zorgen dat ik het prikje niet voel, heeft de verpleegkundige een toverpleister op mijn hand gekleefd.”

“Waarom heb ik dan geen pleister?”, vraagt Louise. “Omdat je nog geen 6 jaar bent”, legt Arno uit.

De spelbegeleidster komt binnen in de kamer. Ze vraagt of Louise en Arno even in de speelkamer willen spelen.

“Wat kunnen we daar allemaal doen?”, vraagt Arno. “Er ligt allerlei speelgoed, maar ook spelletjes, boeken, puzzels, enz.”

“Ik blijf liever op mijn kamer”, zegt Arno.

Louise wil wel graag mee naar de speelkamer. Samen met mama en de spelbegeleidster spelen ze een spelletje.

De verpleegkundige komt Louise halen in de speelkamer. Het is haar beurt om naar de dokter te gaan.

“Gaan we nog even naar mijn kamer?”, vraagt Louise. “Ik wil graag mijn knuffel meenemen naar de dokter”, vult ze aan. “Ja hoor”, zegt de verpleegkundige. “Je moet ook nog een operatieschort aandoen”.

Nadien mag Louise samen met haar mama en haar knuffel naar de dokter. De verpleegkundige vertelt dat ze bij haar blijven tot ze slaapt.

Als Louise haar schort aan heeft, vertrekt ze naar de dokter. “Moet ik in mijn bed blijven liggen?”, vraagt Louise. De verpleegkundige vertelt haar dat ze zelf mag kiezen of ze wil stappen of als ze geduwd wil worden in bed. “Tot straks”, zegt Arno.

Ze nemen allen samen de lift naar de
operatiekamer.

Louise moet nog even wachten in de wachtzaal van de operatiekamer en krijgt alvast een muts aan. Ook haar mama krijgt een blauwe jas en een muts. Het is precies carnaval.

“Waarom is iedereen hier in het groen gekleed?”, vraagt Louise zich af. “Alle mensen die in de operatiekamer werken, dragen groene kledij zodat je ze goed kan herkennen”, antwoordt de verpleegkundige.

De verpleegkundige van de operatiekamer komt Louise en haar mama halen. Het is tijd om naar de dokter te gaan. Louise en haar mama gaan elk via een andere weg. Wanneer Louise tot 10 geteld heeft, is haar mama terug.

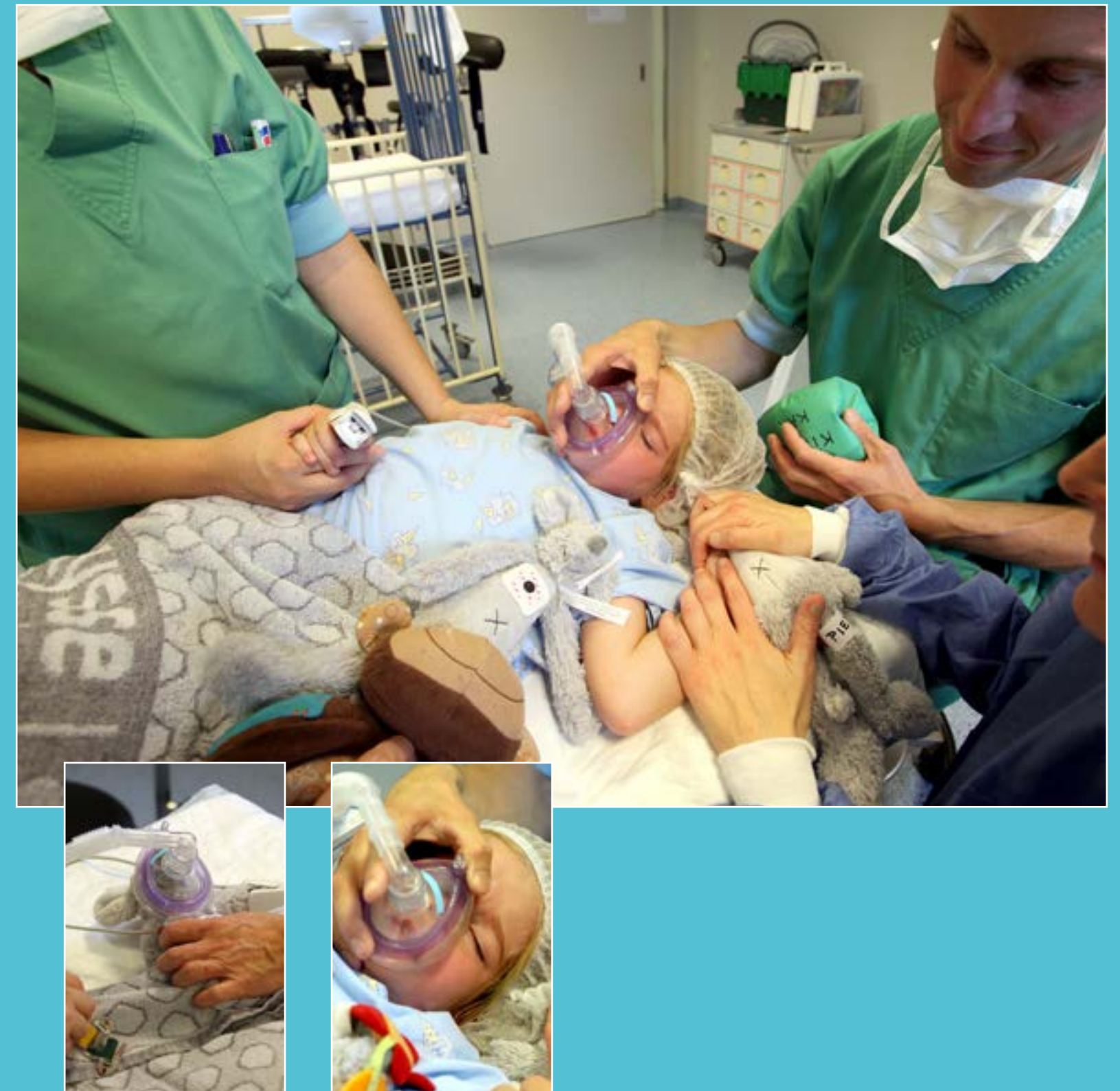

In de operatiekamer moet Louise op een ander bed gaan liggen, zodat de dokter haar beter kan helpen. Er is veel licht, er zijn grote toestellen en het is er koud.

“Ik ga drie pleisters op je buik plakken en een zachte wasknijper op je vinger zetten”, zegt de verpleegkundige. “Zo kunnen we beter naar je hart luisteren”, vult ze aan.

“Kan jij hard blazen?”, vraagt de slaapdokter. “Ja, heel hard”, antwoordt Louise. “Goed zo, dan mag jij de ballon helpen opblazen”, vertelt de dokter. Mama zal kijken hoe flink je dat doet en piep zal het even voortonen. De slaapdokter zet een masker op de mond van Louise. Ze begint heel hard te blazen, tot ze in slaap valt.

Ondertussen ...

Ondertussen is Arno ook bij de dokter. De slaapdokter heeft beslist dat Arno een prikje moet krijgen om te slapen. “Zal het prikje pijn doen?”, vraagt Arno. De slaapdokter legt uit dat Arno het prikje niet zal voelen door de toverpleister. Arno krijgt een prikje en valt in slaap.

Louise wordt wakker in de ontwaakkamer. Haar mama en haar knuffels zijn bij haar. “Waarom hangt er een draad aan mijn arm?”, vraagt Louise. De verpleegkundige legt uit dat dit is om haar beter te helpen als ze pijn heeft. De verpleegkundige kan dan medicatie geven langs het infuus. “Een infuus, wat is dat?”, vraagt Louise. “Dit is een zakje met een buisje aan”, zegt de verpleegkundige. “Het is verbonden met je arm en zorgt ervoor dat je medicijnen krijgt als je dit nodig hebt”, vult ze aan. Het zakje hangt aan een soort kapstok.

Louise mag van de dokter, als ze goed wakker is, terug naar de kamer. Ze moet er wel nog even rusten. Ook Arno mag gauw terug naar de kamer.

“Ik heb dorst”, geeft Louise aan.

De verpleegkundige brengt iets om te drinken en te eten van zodra dit mag van de dokter.

“Mag mijn infuus al weg?”, vraagt Louise aan haar mama. “Als straks alles goed is, komt de verpleegkundige langs om het weg te halen”, legt mama uit.

Voordat Louise terug naar huis mag, komt de dokter nog even langs. Ze kijkt nog even na of alles in orde is.

“Je mag je eigen kleren terug aandoen”, zegt de dokter. “De verpleegkundige zal nog wat uitleg geven aan je mama en dan mag je naar huis”, vertelt ze.

Louise mag naar huis.
Omdat ze super flink geweest is, krijgt ze een
diploma van dapperheid mee.

Samen met mama, haar knuffel en piep neemt ze afscheid van het ziekenhuis.

AZ Zeno

campus Knokke-Heist

Graaf Jansdijk 162
8300 Knokke-Heist
T +32 (0)50 63 31 11
F +32 (0)50 63 35 19
www.azzeno.be

campus Blankenberge

Dr. F. Verhaeghestraat 1
8370 Blankenberge
T +32 (0)50 43 41 11
F +32 (0)50 43 45 19
www.azzeno.be

campus Maldegem

Stationsstraat 27
9990 Maldegem
T +32 (0)50 40 40 70
F +32 (0)50 40 40 79
www.azzeno.be